

Sygn. akt VI W 389/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Gawin-Kwiatek

Protokolant: Małgorzata Makara

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 roku

sprawy

A. W.

syna S. i W. z domu S.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że:

jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w Ś. ul. (...), płatnik składek zobowiązany do przedstawienia dokumentacji zgłoszeniowej, rozliczeniowej i płatniczej w celu przeprowadzenia czynności kontrolnych, nie dopełnił tego obowiązku. Płatnik składek pomimo skutecznie doręczonego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia postępowania kontrolnego(na zasadach określonych w art. 39-49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego) nie skontaktował się z inspektorem kontroli celem ustalenia terminu kontroli, a także pomimo skutecznie doręczonego (odebrano dnia 13.09.2013r.) wezwania do złożenia wyjaśnień w sprawie o wykroczenie z art. 98 ust 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – nie stawiał się, czym zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyczerpał znamiona wykroczenia wskazanego w ar 98 ust 1 pkt 3 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 20, poz. 1585 z późn. zm.)

tj. o czyn określony w art. 98 ust. 1 pkt 3

ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

I. obwinionego **A. W.** u niewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń,

II. zryczałtowane wydatki postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI W 389/14

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony A. W. prowadził działalność gospodarczą w Ś. przy ul. (...) pod nazwą ART.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Ś. (dalej ZUS) na podstawie upoważnienia nr (...) do przeprowadzenia kontroli płatnika składek przez inspektorów kontroli ZUS wysłał w dniu 8 lipca 2013 r. do obwinionego zawiadomienie z dnia

17 czerwca 2013 r. o zamiarze wszczęcia kontroli. Wysłane pismo zawierało również prośbę o kontakt telefoniczny w celu ustalenia terminu kontroli.

W dniu 22 lipca 2013 r. inspektor kontroli ZUS M. M. w godzinach pracy ZUS tj. do południa skontaktował się telefonicznie z obwinionym w celu ustalenia terminu kontroli. Termin kontroli nie został jednak uzgodniony, ponieważ obwiniony w chwili rozmowy telefonicznej nie otrzymał listownie żadnego zawiadomienia. Zawiadomienie zostało doręczone obwinionemu w dniu 22 lipca 2013 r., ale już po rozmowie obwinionego z M. M..

Po otrzymaniu zawiadomienia z dnia 17 czerwca 2013 roku obwiniony nie skontaktowała się telefonicznie z M. M..

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego A. W. k. 36 odw., k. 37
- zeznania świadka M. M. k. 35 odw.- 36 odw.
- upoważnienie do przeprowadzenia kontroli z dnia k. 18
- zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia k. 19
- potwierdzenia odbioru zawiadomienia k. 17

ZUS wysłał do obwinionego pismo z dnia 5 sierpnia 2013 roku, wyznaczając termin kontroli na 20 sierpnia 2013 roku godz. 12.30. M. M. w tym dniu o godz. 12.30 udał się pod wskazany w aktach adres, ale nie zastał obwinionego. Osoba odbierająca domofon poinformowała go, że nie ma obwinionego i nie udzieliła żadnych wyjaśnień. A. W. pismo z dnia 5 sierpnia 2013 roku odebrał w dniu 22 sierpnia 2014 roku po wyznaczonej godzinie kontroli tj. o godz. 17.40.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego A. W. k. 36 odw., 37
- zeznania świadka M. M. k.35 odw. - 36 odw.
- pismo z ZUS z dnia 05.08.2014 r. k 16
- potwierdzenia odbioru k. 17

ZUS wysłał do obwinionego wezwanie z dnia 29.08.2013r. do stawienia się w siedzibie (...) Oddział w W. – Inspektorat ZUS w Ś. w dniu 13.09.2013r. o godz. 9.00. w celu złożenia wyjaśnień w sprawie o wykroczenie polegające na udaremnianiu i utrudnianiu przeprowadzenia kontroli. Obwiniony nie stawił się w tym dniu w ZUS. Wezwanie doręczono mu w dniu 13 września 2014 roku.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego A. W. k. 36 odw., k. 37)
- zeznania świadka M. M. k.35 odw. - 36 odw.
- wezwanie z dnia 29.08.2014 r. k. 13
- potwierdzenia odbioru k .17

Obwiniony nie podjął żadnych prób kontaktu z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Wydziałem Kontroli Płatników Składek mających na celu ustalenie odpowiedniego dla niego terminu kontroli, ani nie podał okoliczności, które uniemożliwiłyby przeprowadzenie kontroli. Obwiniony nie złożył żadnych pism w ZUS.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego A. W. k. 36 odw., k. 37
- zeznania świadka M. M. k. 35 odw. – 36 odw.

Obwiniony ma 42 lata, jest żonaty, prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu uzyskuje dochód w wysokości 400,00 zł. Obwiniony nie był karany sądownie.

Dowód:

- dane osobo –poznawcze k. 35

Obwiniony A. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Na rozprawie głównej wyjaśnił, że wszystkie przesyłki wysłane na adres ul. (...), a dotyczące zamiaru przeprowadzenia kontroli przez ZUS zostały mu doręczone. Obwiniony wyjaśnił, że „nie zgłosił się do ZUS po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli dlatego, iż nie był do tego zobowiązany, a w piśmie znajdowała się jedynie prośba o kontakt.” Obwiniony oświadczył, że pisma były mu doręczane po terminie wskazanych w pismach czynności.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego A. W. k. 36 odw., k. 37

Sąd zważył, ponad to co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwoliła na przyjęcie sprawstwa i winy obwinionego w przedmiocie zarzucanego mu czynu.

Rekonstrukcja ustalonych faktów opierała się w głównej mierze na zgromadzonych w toku postępowania dowodach w postaci następujących dokumentów: zawiadomienia z dnia 17.06.2014 r., pisma z dnia 05.08.2014 r., wezwania z dnia 29.08.2014 r. oraz potwierdzeń odbioru w ilości 3 szt. k.17. Dokumenty te Sąd uznał za nie budzące zastrzeżeń co do ich wiarygodności i autentyczności, w związku z czym fakty z nich wynikające uznał za udowodnione.

Ustalając stan faktyczny Sąd uwzględnił zeznania świadka inspektora kontroli ZUS M. M. oraz z wyjaśnienia obwinionego.

Nie ulega wątpliwości i nie kwestionuje tego obwiniony, że wszystkie pisma dotyczące zamiaru przeprowadzenia kontroli przez ZUS zostały mu doręczone, mimo sugestii obwinionego, że pisma te doręczane był na niewłaściwy adres.

Nie sposób jednak obwinionemu postawić zarzut naruszenia art. 98 ust. 1 pkt

3, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, polegającego na udaremnianiu czy utrudnianiu przeprowadzenie kontroli przez ZUS. Z ustalonego stanu faktycznego wynika bowiem, że obwiniony nie mógł z przyczyn od niego niezależnych dostosować się do zaleceń ZUS -u, a to z uwagi na to, że korespondencję związaną z kontrolą odbierał od operatora pocztowego po terminie wyznaczonych przez ZUS czynności. W tym miejscu należy wskazać na treść art. 44 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, który brzmi, że w przypadku niemożności doręczenia pisma operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Mając na uwadze powyższe, inspektor kontroli ZUS powinien wskazywać termin kontroli z takim wyprzedzeniem, by uwzględnić fakt, że przesyłka może być przez operatora pocztowego awizowana na okres 14 dni, co mając na uwadze czas kontroli – okres wakacji – było w wysokim stopniu prawdopodobne. Nie wypełniania znamion zarzucanego obwinionemu wykroczenia również to, że A. W. nie skontaktował się telefonicznie z M. M., a już niedopuszczalne jest stawianie zarzutu polegającego na niezgłoszeniu się do organu prowadzącego postępowanie w sprawie o wykroczenie w celu przesłuchania w charakterze

sprawcy wykroczenia. Takie działanie obwinionego nie mieści się w normie art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze dokonaną ocenę dowodów Sąd uniewinnił A. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a opierając rozstrzygnięcie w punkcie drugim wyroku na treści art. 118 § 2 kpw koszty sądowe zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.